

Bruselj, 2. junij 2023
(OR. en)

Medinstitucionalna zadeva:
2023/0170 (NLE)

10136/23
ADD 1

JUSTCIV 81
JAI 772
FREMP 174

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	1. junij 2023
Prejemnik:	Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	COM(2023) 281 final
Zadeva:	PRILOGA k Predlogu sklepa Sveta o pooblastitvi držav članic, da v interesu Evropske unije postanejo ali ostanejo pogodbenice Konvencije z dne 13. januarja 2000 o mednarodnem varstvu odraslih ose

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2023) 281 final.

Priloga: COM(2023) 281 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 31.5.2023
COM(2023) 281 final

ANNEX

PRILOGA

k

Predlogu sklepa Sveta

o pooblastitvi držav članic, da v interesu Evropske unije postanejo ali ostanejo pogodbenice Konvencije z dne 13. januarja 2000 o mednarodnem varstvu odraslih ose

PRILOGA
KONVENCIJA O MEDNARODNEM
VARSTVU ODRASLIH OSEB

(sklenjena 13. januarja 2000)

Države podpisnice te konvencije so se –
ob upoštevanju, da je treba zagotoviti varstvo odraslih oseb, ki zaradi invalidnosti ali osebne nezmožnosti ne morejo varovati svojih interesov, v mednarodnih primerih,
v želji izogniti se neskladjem med svojimi pravnimi sistemi glede pristojnosti, prava, ki se uporablja, priznavanja in izvrševanja ukrepov za varstvo odraslih oseb,
sklicujoč se na pomen mednarodnega sodelovanja pri varstvu odraslih oseb,
potrjujoč, da morajo biti koristi odrasle osebe ter spoštovanje njenega dostojanstva in samostojnosti glavno vodilo –
dogovorile o naslednjih določbah:

POGLAVJE I – PODROČJE UPORABE KONVENCIJE

Člen 1

- (1) Ta konvencija se uporablja za varstvo odraslih oseb, ki zaradi invalidnosti ali osebne nezmožnosti ne morejo varovati svojih interesov, v mednarodnih primerih.
- (2) Njeni cilji so:
 - a) določiti državo, katere organi so pristojni, da sprejmejo ukrepe za varstvo odrasle osebe ali njenega premoženja;
 - b) določiti, katero pravo naj ti organi uporabljajo pri izvajanju svoje pristojnosti;
 - c) določiti pravo, ki se uporablja za zastopanje odrasle osebe;
 - d) zagotoviti priznavanje in izvrševanje takih ukrepov v vseh državah pogodbenicah;
 - e) vzpostaviti sodelovanje med organi držav pogodbenic, potrebno za uresničevanje ciljev te konvencije.

Člen 2

- (1) V tej konvenciji odrasla oseba pomeni osebo, ki je dopolnila 18 let.
- (2) Konvencija se uporablja tudi za ukrepe v zvezi z odraslo osebo, ki v času sprejetja ukrepov še ni dopolnila 18 let.

Člen 3

Ukrepi iz člena 1 se lahko nanašajo zlasti na:

- a) določitev nezmožnosti in uvedbo varstvenega režima;
- b) vključitev odrasle osebe pod varstvo sodnega ali upravnega organa;
- c) skrbništvo, varuštvo in podobne institute;
- d) imenovanje in naloge oseb ali organov, ki so odgovorni za odraslo osebo ali njeno premoženje, jo zastopajo ali ji pomagajo;

- e) namestitev odrasle osebe v ustanovo ali na drugo mesto, kjer se ji lahko zagotovi varstvo;
- f) upravljanje ali hrambo premoženja odrasle osebe ali razpolaganje z njim;
- g) odobritev posebnega posredovanja za varstvo odrasle osebe ali njenega premoženja.

Člen 4

- (1) Konvencija se ne uporablja za:
 - a) preživitvene obveznosti;
 - b) sklenitev, razveljavitev in prenehanje zakonske zveze ali katerega koli podobnega razmerja ter prenehanje življenjske skupnosti;
 - c) premoženjska razmerja v zakonski zvezi ali katerem koli podobnem razmerju;
 - d) upravljanje premoženja ali dedovanje;
 - e) socialno varnost;
 - f) javne ukrepe splošne narave na področju zdravja;
 - g) ukrepe, sprejete v zvezi z osebo zaradi kaznivih dejanj, ki jih je storila ta oseba;
 - h) odločbe o pravici do azila in priseljevanju;
 - i) ukrepe, namenjene izključno javni varnosti.
- (2) Odstavek 1 v zvezi z zadevami, navedenimi v njem, ne vpliva na pravico osebe, da deluje kot zastopnik odrasle osebe.

POGLAVJE II – PRISTOJNOST

Člen 5

- (1) Sodni ali upravni organi države pogodbenice, v kateri je običajno prebivališče odrasle osebe, so pristojni, da sprejmejo ukrepe za varstvo odrasle osebe ali njenega premoženja.
- (2) Ob prenosu običajnega prebivališča odrasle osebe v drugo državo pogodbenico so pristojni organi države, v kateri ima ta oseba novo običajno prebivališče.

Člen 6

- (1) Za odrasle osebe, ki so begunci, in tiste, ki so bile zaradi nemirov v svoji državi razseljene v drugo državo, imajo pristojnost iz člena 5, odstavek 1, organi države pogodbenice, na ozemlju katere so te odrasle osebe zaradi razselitve.
- (2) Določbe prejšnjega odstavka se uporabljajo tudi za odrasle osebe, za katere ni mogoče ugotoviti običajnega prebivališča.

Člen 7

- (1) Razen za odrasle osebe, ki so begunci, in tiste, ki so bile zaradi nemirov v svoji državi razseljene v drugo državo, so organi države pogodbenice, katere državljan je odrasla oseba, pristojni, da sprejmejo ukrepe za varstvo odrasle osebe ali njenega premoženja, če menijo, da bi bolje presodili koristi odrasle osebe, in so o tem predhodno obvestili organe, pristojne v skladu s členom 5 ali členom 6, odstavek 2.

- (2) Ta pristojnost se ne izvaja, če so organi, pristojni v skladu s členom 5, členom 6, odstavek 2, ali členom 8, obvestili organe države, katere državljan je odrasla oseba, da so sprejeli ukrepe, potrebne zaradi okoliščin, oziroma so odločili, da ni treba sprejeti ukrepov, ali da pred njimi že potekajo postopki.
- (3) Ukrepi, sprejeti na podlagi odstavka 1, se prenehajo izvajati takoj, ko organi, pristojni v skladu s členom 5, členom 6, odstavek 2, ali členom 8, sprejmejo ukrepe, potrebne zaradi okoliščin, ali odločijo, da ni treba sprejeti ukrepov. Ti organi o tem ustrezno obvestijo organe, ki so sprejeli ukrepe na podlagi odstavka 1.

Člen 8

- (1) Če organi države pogodbenice, pristojni v skladu s členom 5 ali členom 6, menijo, da je to v korist odrasle osebe, lahko na svojo pobudo ali na zaprosilo organa druge države pogodbenice zaprosijo organe ene od držav, navedenih v odstavku 2, da sprejmejo ukrepe za varstvo odrasle osebe ali njenega premoženja. Zaprosilo se lahko nanaša na vse ali le nekatere vidike takega varstva.
- (2) Države pogodbenice, na organe katerih se lahko naslovijo zaprosila, kot določa prejšnji odstavek, so:
 - a) država, katere državljan je odrasla oseba;
 - b) država prejšnjega običajnega prebivališča odrasle osebe;
 - c) država, v kateri je premoženje odrasle osebe;
 - d) država, katere organe je odrasla oseba v pisni obliki izbrala, da sprejmejo ukrepe za njeno varstvo;
 - e) država običajnega prebivališča osebe, ki je blizu odrasli osebi in je pripravljena prevzeti njeno varstvo;
 - f) država, na ozemlju katere je odrasla oseba, v zvezi z varstvom odrasle osebe.
- (3) Če organ, imenovan v skladu s prejšnjimi odstavki, ne sprejme svoje pristojnosti, pristojnost ohranijo organi države pogodbenice, ki so pristojni v skladu s členom 5 ali členom 6.

Člen 9

Organi države pogodbenice, v kateri je premoženje odrasle osebe, so pristojni za sprejetje varstvenih ukrepov v zvezi s tem premoženjem, če so taki ukrepi združljivi s tistimi, ki so jih sprejeli organi, pristojni v skladu s členi 5 do 8.

Člen 10

- (1) V vseh nujnih primerih so organi države pogodbenice, na ozemlju katere je odrasla oseba ali premoženje, ki ji pripada, pristojni za sprejetje vseh potrebnih varstvenih ukrepov.
- (2) Ukrepi, sprejeti na podlagi prejšnjega odstavka glede odrasle osebe, ki ima običajno prebivališče v državi pogodbenici, se prenehajo izvajati takoj, ko organi, pristojni v skladu s členi 5 do 9, sprejmejo ukrepe, potrebne zaradi okoliščin.
- (3) Ukrepi, sprejeti na podlagi odstavka 1 glede odrasle osebe, ki ima običajno prebivališče v državi, ki ni pogodbenica, se v državi pogodbenici prenehajo izvajati takoj, ko so v njej priznani ukrepi, ki so potrebni zaradi okoliščin in so jih sprejeli organi druge države.

- (4) Če je mogoče, organi, ki so sprejeli ukrepe na podlagi odstavka 1, o sprejetih ukrepih obvestijo organe države pogodbenice, v kateri ima odrasla oseba običajno prebivališče.

Člen 11

- (1) Organi države pogodbenice, na ozemlju katere je odrasla oseba, so izjemoma pristojni za sprejetje ukrepov za varstvo odrasle osebe, ki so začasni in ozemeljsko učinkujejo le v tej državi, če so ti ukrepi združljivi z ukrepi, ki so jih že sprejeli organi, pristojni v skladu s členi 5 do 8, in če so o tem predhodno obvestili organe, pristojne v skladu s členom 5.
- (2) Ukrepi, sprejeti na podlagi prejšnjega odstavka glede odrasle osebe, ki ima običajno prebivališče v državi pogodbenici, se prenehajo izvajati takoj, ko organi, pristojni v skladu s členi 5 do 8, odločijo o varstvenih ukrepih, ki bi lahko bili potrebni zaradi okoliščin.

Člen 12

Ob upoštevanju člena 7, odstavek 3, ukrepi, sprejeti za izvajanje členov 5 do 9, ostanejo v veljavi v skladu z določenimi pogoji, tudi če zaradi spremenjenih okoliščin ni več podlage za pristojnost, dokler jih organi, pristojni v skladu s konvencijo, ne spremenijo, nadomestijo ali odpravijo.

POGLAVJE III – PRAVO, KI SE UPORABLJA

Člen 13

- (1) Organi držav pogodbenic pri izvajanju pristojnosti na podlagi določb poglavja II uporabljajo svoje pravo.
- (2) Če je to potrebno zaradi varstva odrasle osebe ali njenega premoženja, lahko izjemoma uporabljajo ali upoštevajo pravo druge države, s katero je primer dejansko povezan.

Člen 14

Če se ukrep, sprejet v eni državi pogodbenici, izvaja v drugi državi pogodbenici, pogoje izvajanja ureja pravo te druge države.

Člen 15

- (1) Obstoje, obseg, spremembo in prenehanje pooblastila za zastopanje, ki ga s sporazumom ali enostranskim aktom podeli odrasla oseba, da bi se izvajalo, ko ta odrasla oseba ni sposobna varovati svojih interesov, ureja pravo države, v kateri ima odrasla oseba običajno prebivališče v času sklenitve sporazuma ali akta, razen če je bilo ustrezno pravo, navedeno v odstavku 2, izrecno določeno v pisni obliki.
- (2) Države, katerih pravo se lahko določi, so:
- a) država, katere državljan je odrasla oseba;

- b) država prejšnjega običajnega prebivališča odrasle osebe;
 - c) država, v kateri je premoženje odrasle osebe, v zvezi s tem premoženjem.
- (3) Način izvajanja takega pooblastila za zastopanje ureja pravo države, v kateri se pooblastilo izvaja.

Člen 16

Kadar se pooblastilo za zastopanje iz člena 15 ne izvaja na način, ki bi zadostoval za zagotovitev varstva odrasle osebe ali njenega premoženja, se lahko pooblastilo odvzame ali spremeni z ukrepi, ki jih sprejme organ, pristojen na podlagi konvencije. Kadar se tako pooblastilo za zastopanje odvzame ali spremeni, se v čim večjem obsegu upošteva pravo iz člena 15.

Člen 17

- (1) Veljavnost dogovora, sklenjenega med tretjim in drugo osebo, ki bi bila upravičena delovati kot zastopnik odrasle osebe po pravu države, v kateri je bil dogovor sklenjen, se ne more izpodbijati niti se tretji ne more šteti za odgovornega samo zato, ker druga oseba ni bila upravičena delovati kot zakoniti zastopnik odrasle osebe v skladu s pravom, navedenim v določbah tega poglavja, razen če je tretji vedel ali bi moral vedeti, da to pravo ureja tako pristojnost.
- (2) Prejšnji odstavek se uporablja le, če je dogovor sklenjen med osebami, ki so na ozemlju iste države.

Člen 18

Določbe tega poglavja se uporabljajo tudi tedaj, ko je pravo, ki ga določajo, pravo države, ki ni pogodbenica.

Člen 19

V tem poglavju izraz pravo pomeni pravo, ki velja v določeni državi, ne pa kolizijskih pravil.

Člen 20

To poglavje ne preprečuje uporabe določb prava države, v kateri bi imela odrasla oseba zagotovljeno varstvo, če je uporaba teh določb obvezna, ne glede na to, katero pravo bi se sicer uporabljalo.

Člen 21

Uporaba prava, določenega v določbah tega poglavja, se lahko zavrne le, če bi bila očitno v nasprotju z javnim redom.

Člen 22

- (1) Ukrepi, ki jih sprejmejo organi države pogodbenice, se zakonito priznajo v vseh drugih državah pogodbenicah.
- (2) Vendar se lahko priznanje zavrne:
 - a) če je ukrep sprejel organ, katerega pristojnost ne temelji na enem izmed razlogov iz določb poglavja II ali ni v skladu z njim;
 - b) če je bil ukrep sprejet, razen v primeru nujnosti, v sodnem ali upravnem postopku, ne da bi bila odrasli osebi dana možnost, da se izjavi, ob kršenju temeljnih načel procesnega prava zaprosene države;
 - c) če je priznanje v očitnem nasprotju z javnim redom zaprosene države ali je v nasprotju z določbo prava te države, ki je obvezna, ne glede na to, katero pravo bi se sicer uporabljalo;
 - d) če je ukrep nezdružljiv z ukrepom, ki je bil pozneje sprejet v državi, ki ni pogodbenica in bi imela pristojnost v skladu s členi 5 do 9, če ta poznejši ukrep izpolnjuje zahteve za priznanje v zaproseni državi;
 - e) če se ni ravnalo v skladu s postopkom iz člena 33.

Člen 23

Ne glede na člen 22, odstavek 1, lahko vsaka zainteresirana oseba pristojne organe države pogodbenice zaprosi, da odločijo o tem, ali se ukrep, sprejet v drugi državi pogodbenici, prizna ali ne. Postopek ureja pravo zaprosene države.

Člen 24

Organ zaprosene države zavezujejo razsodbe, temelječe na dejstvih, ki so podlaga za pristojnost organa države, ki je sprejel ukrep.

Člen 25

- (1) Če je treba ukrepe, sprejete in izvršljive v eni od držav pogodbenic, izvršiti v drugi državi pogodbenici, se v tej drugi državi pogodbenici na zahtevo zainteresirane strani razglasijo za izvršljive ali se evidentirajo za namene izvršitve v skladu s postopkom, ki ga določa pravo te države.
- (2) Vsaka država pogodbenica za razglasitev izvršljivosti ali evidentiranje uporablja enostavni in hitri postopek.
- (3) Razglasitev izvršljivosti ali evidentiranje se lahko zavrne le na podlagi enega od razlogov iz člena 22, odstavek 2.

Člen 26

Razen revizije, potrebne pri uporabi prejšnjih členov, se vsebina sprejetega ukrepa ne revidira.

Člen 27

Ukrepi, ki jih je sprejela ena država pogodbenica in jih je druga država pogodbenica razglasila za izvršljive ali evidentirala za namene izvršitve, se v tej drugi državi izvršijo, kot da so jih sprejeli organi te države. Ukrepi se izvršijo v skladu s pravom zaprosene države in v obsegu, ki ga to pravo določa.

POGLAVJE V – SODELOVANJE

Člen 28

- (1) Država pogodbenica imenuje osrednji organ, ki izpolnjuje obveznosti, ki so po konvenciji določene za tak organ.
- (2) Zvezne države, države z več kot enim pravnim sistemom ali države, ki imajo avtonomne ozemeljske enote, lahko imenujejo več osrednjih organov in navedejo ozemeljski ali osebni obseg njihovih funkcij. Če je država imenovala več osrednjih organov, določi osrednji organ, ki se mu lahko pošiljajo zaprosila, da jih posreduje ustreznemu osrednjemu organu v tej državi.

Člen 29

- (1) Osrednji organi sodelujejo med seboj in spodbujajo sodelovanje med pristojnimi organi v svojih državah, da bi zagotovili uresničevanje ciljev te konvencije.
- (2) Pri uporabi te konvencije sprejmejo ustrezne ukrepe, da bi zagotovili obveščanje o svojem pravu in storitvah, ki so v njihovi državi na voljo glede varstva odraslih oseb.

Člen 30

Osrednji organ države pogodbenice neposredno ali prek javnih organov ali drugih organov sprejme vse ustrezne ukrepe, da se:

- a) olajša komunikacija v vseh oblikah med pristojnimi organi v primerih, v katerih se uporablja konvencija;
- b) na zaprosilo pristojnega organa druge države pogodbenice pomaga odkriti kraj, kjer je odrasla oseba, če se zdi, da je odrasla oseba na ozemlju zaprosene države in potrebuje varstvo.

Člen 31

Pristojni organi države pogodbenice lahko neposredno ali prek drugih organov spodbujajo uporabo mediacije, sprave ali podobnih sredstev za doseganje sporazumnih rešitev glede varstva odrasle osebe ali njenega premoženja v primerih, v katerih se uporablja konvencija.

Člen 32

- (1) Kadar se namerava sprejeti varstveni ukrep, lahko organi, pristojni na podlagi konvencije, če to zahtevajo okoliščine odrasle osebe, zaprosijo za informacije kateri koli organ druge države pogodbenice, ki ima informacije, pomembne za varstvo odrasle osebe.
- (2) Država pogodbenica lahko izjavi, da se zaprosila na podlagi odstavka 1 njenim organom pošiljajo samo prek njenega osrednjega organa.
- (3) Pristojni organi države pogodbenice lahko organe druge države pogodbenice zaprosijo, da jim pomagajo pri izvajanju varstvenih ukrepov, sprejetih na podlagi te konvencije.

Člen 33

- (1) Če namerava organ, pristojen v skladu s členi 5 do 8, odraslo osebo namestiti v ustanovo ali na drugo mesto, kjer se ji lahko zagotovi varstvo, in naj bi bila ta namestitev v drugi državi pogodbenici, se najprej posvetuje z osrednjim ali drugim pristojnim organom te druge države. V ta namen mu pošlje poročilo o odrasli osebi, skupaj z razlogi za predlagano namestitev.
- (2) Odločitev o namestitvi se ne sme sprejeti v državi prosilki, če osrednji ali drug pristojni organ zaprosene države v razumnem času izrazi svoje nasprotovanje.

Člen 34

Kadar je odrasla oseba v resni nevarnosti, pristojni organi države pogodbenice, v kateri so bili sprejeti ali se proučujejo ukrepi za varstvo odrasle osebe, če so obveščeni o prenosu prebivališča odrasle osebe v drugo državo ali o tem, da je odrasla oseba v drugi državi, obvestijo organe te druge države o tej nevarnosti in ukrepih, ki so bili sprejeti ali se proučujejo.

Člen 35

Organ na podlagi tega poglavja ne zaprosi za informacije ali jih ne pošlje, če meni, da bi to verjetno ogrozilo odraslo osebo ali njeno premoženje ali bi pomenilo resno grožnjo za svobodo ali življenje člana družine odrasle osebe.

Člen 36

- (1) Ne glede na možnost, da lahko zahtevajo plačilo razumnih stroškov za opravljene storitve, osrednji organi in drugi javni organi držav pogodbenic krijejo vsak svoje stroške, nastale pri uporabi določb tega poglavja.
- (2) Vsaka država pogodbenica lahko z eno ali več držav pogodbenic sklene sporazum o delitvi stroškov.

Člen 37

Vsaka država pogodbenica lahko z eno ali več držav pogodbenic sklene sporazume o boljšem medsebojnem izvajanju določb tega poglavja. Države, ki so sklenile tak sporazum, en izvod pošljejo depozitarju konvencije.

POGLAVJE VI – SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 38

- (1) Organi države pogodbenice, v kateri je bil sprejet varstveni ukrep ali je bilo potrjeno pooblastilo za zastopanje, lahko osebi, ki ji je zaupano varstvo odrasle osebe ali njenega premoženja, na zahtevo izdajo potrdilo, ki navaja njeno pristojnost za ukrepanje in njena podeljena pooblastila.
- (2) Šteje se, da so pristojnost in pooblastila, navedena v potrdilu, dodeljena tej osebi od datuma potrdila, če ni dokazano nasprotno.
- (3) Država pogodbenica imenuje organe, ki so pristojni za izdajo navedenega potrdila.

Člen 39

Osebni podatki, zbrani ali poslani v skladu s konvencijo, se uporabljajo le za namene, za katere so bili zbrani ali poslani.

Člen 40

Organi, ki so jim podatki poslani, zagotavljajo zaupnost podatkov v skladu s pravom svoje države.

Člen 41

Dokumenti, poslani ali izdani v skladu s to konvencijo, so oproščeni sodnega overjanja ali podobnih formalnosti.

Člen 42

Vsaka država pogodbenica lahko imenuje organe, ki se jim morajo poslati zaprosila v skladu s členom 8 in členom 33.

Člen 43

- (1) Imenovanja iz člena 28 in člena 42 se sporočijo Stalnemu uradu Haaške konference o mednarodnem zasebnem pravu najpozneje na dan deponiranja listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi konvencije ali o pristopu k njej. Stalnemu uradu se sporoči tudi vsaka sprememba teh imenovanj.
- (2) Izjava iz člena 32, odstavek 2, se da depozitarju konvencije.

Člen 44

Državi pogodbenici, v kateri se za varstvo odrasle osebe ali njenega premoženja uporabljajo različni pravni sistemi ali pravni predpisi, ni treba uporabljati pravil konvencije glede razhajanj med temi različnimi pravnimi sistemi ali pravnimi predpisi.

Člen 45

V zvezi z državo, v kateri se v različnih ozemeljskih enotah glede katere koli zadeve, ki je obravnavana v tej konvenciji, uporabljata dva ali več pravnih sistemov ali pravnih predpisov:

- a) se vsa sklicevanja na običajno prebivališče v tej državi nanašajo na običajno prebivališče v zadevni ozemeljski enoti;
- b) navzočnost odrasle osebe v tej državi pomeni navzočnost odrasle osebe v ozemeljski enoti;
- c) kraj premoženja odrasle osebe v tej državi pomeni kraj premoženja odrasle osebe v ozemeljski enoti;
- d) država, katere državljanstvo ima odrasla oseba, pomeni ozemeljsko enoto, določeno v skladu s pravom te države, če ustreznih določb ni, pa ozemeljsko enoto, s katero je odrasla oseba najtesneje povezana;
- e) država, katere organe je izbrala odrasla oseba, pomeni:
 - ozemeljsko enoto, če je odrasla oseba izbrala organe te ozemeljske enote;
 - ozemeljsko enoto, s katero je odrasla oseba najtesneje povezana, če je odrasla oseba izbrala organe države brez opredelitve posebne ozemeljske enote v tej državi;
- f) pravo države, s katero so okoliščine dejansko povezane, pomeni pravo ozemeljske enote, s katero so okoliščine dejansko povezane;
- g) pravo, postopek ali organ države, v kateri je bil ukrep sprejet, pomeni pravo ali postopek, ki velja v tej ozemeljski enoti, ali organ ozemeljske enote, v kateri je bil ta ukrep sprejet;
- h) pravo, postopek ali organ zaprosene države pomeni pravo ali postopek, ki velja v tej ozemeljski enoti, ali organ ozemeljske enote, v kateri se poskuša pridobiti priznanje ali izvršitev;
- i) država, v kateri bi se moral izvesti varstveni ukrep, pomeni ozemeljsko enoto, v kateri bi se moral izvesti varstveni ukrep;
- j) organi te države, ki niso osrednji organi, pomenijo organe, ki so pooblaščen za delovanje v ustrezni ozemeljski enoti.

Člen 46

Za določitev prava, ki se uporablja na podlagi poglavja III za državo, sestavljeno iz dveh ali več ozemeljskih enot, od katerih ima vsaka svoj pravni sistem ali svoje pravne predpise glede vprašanj, ki jih ureja ta konvencija, se uporabljajo naslednja pravila:

- a) če v taki državi obstajajo veljavna pravila, ki določajo ozemeljsko enoto, katere pravo se uporablja, se uporablja pravo te enote;
- b) če takih pravil ni, se uporablja pravo ozemeljske enote, določene v členu 45.

Člen 47

Za določitev prava, ki se uporablja na podlagi poglavja III za državo z dvema ali več pravnimi sistemi ali pravnimi predpisi, ki se uporabljajo za različne kategorije oseb glede zadev, ki jih ureja ta konvencija, se uporabljajo naslednja pravila:

- a) če v tej državi obstajajo veljavna pravila, ki določajo, katero tako pravo se uporablja, se uporablja to pravo;
- b) če takih pravil ni, se uporablja pravo sistema ali pravni predpisi, s katerimi je odrasla oseba najtesneje povezana.

Člen 48

V odnosih med državami pogodbenicami ta konvencija nadomešča konvencijo *Convention concernant l'interdiction et les mesures de protection analogues*, podpisano 17. julija 1905 v Haagu.

Člen 49

- (1) Konvencija ne vpliva na nobene druge mednarodne dokumente, katerih pogodbenice so pogodbenice te konvencije in ki vsebujejo določbe o zadevah, ki jih ureja ta konvencija, razen če države pogodbenice, ki jih zavezujejo taki dokumenti, ne izjavijo drugače.
- (2) Konvencija ne vpliva na možnost, da ena ali več držav pogodbenic sklene sporazume, ki glede običajnega prebivališča odrasle osebe v eni od držav pogodbenic takih sporazumov vsebujejo določbe o vprašanjih, ki jih ureja ta konvencija.
- (3) Sporazumi, ki jih mora skleniti ena ali več držav pogodbenic o vprašanjih, ki jih zajema ta konvencija, v odnosih teh držav z drugimi državami pogodbenicami ne vplivajo na določbe te konvencije.
- (4) Prejšnji odstavki se uporabljajo tudi za enotne zakone, ki temeljijo na posebnih regionalnih ali drugačnih vezeh med zadevnimi državami.

Člen 50

- (1) Konvencija se uporablja za ukrepe le, če so ti v državi sprejeti po začetku veljavnosti konvencije za to državo.
- (2) Konvencija se uporablja za priznanje in izvrševanje ukrepov, sprejetih po začetku njene veljavnosti v državi, v kateri so bili ukrepi sprejeti, in v zaprošeni državi.
- (3) Konvencija se uporablja od začetka njene veljavnosti v državi pogodbenici za pooblastila za zastopanje, ki so bila predhodno podeljena pod pogoji, ki ustrezajo pogojem iz člena 15.

Člen 51

- (1) Sporočila, poslana osrednjemu organu ali drugemu organu države pogodbenice, se pošiljajo v izvirnem jeziku s prevodom v uradni jezik ali enega od uradnih jezikov te druge države, ali če tak prevod ni mogoč, s prevodom v francoski ali angleški jezik.
- (2) Vendar lahko država pogodbenica z izraženim pridržkom v skladu s členom 56 nasprotuje uporabi francoskega ali angleškega jezika, ne pa uporabi obeh.

Člen 52

Generalni sekretar Haaške konference o mednarodnem zasebnem pravu redno sklicuje Posebno komisijo, ki preverja praktično izvajanje konvencije.

POGLAVJE VII – KONČNE DOLOČBE

Člen 53

- (1) Ta konvencija je na voljo za podpis državam, ki so bile članice Haaške konference o mednarodnem zasebnem pravu na dan 2. oktobra 1999.
- (2) Ta konvencija se ratificira, sprejme ali odobri, listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi pa se deponirajo pri Ministrstvu za zunanje zadeve Kraljevine Nizozemske, ki je depozitar konvencije.

Člen 54

- (1) H konvenciji lahko pristopi vsaka država, potem ko je začela veljati v skladu s členom 57, odstavek 1.
- (2) Pristopna listina se deponira pri depozitarju.
- (3) Tak pristop velja le za odnose med državo, ki je pristopila, in tistimi državami pogodbenicami, ki temu pristopu niso ugovarjale v šestih mesecih od prejema uradnega obvestila iz pododstavka b) člena 59. Ugovor lahko dajo države ob ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi konvencije. O vsakem ugovoru je treba obvestiti depozitarja.

Člen 55

- (1) Če ima država dve ali več ozemeljskih enot z različnimi pravnimi sistemi glede zadev, ki jih obravnava konvencija, lahko ob podpisu, ratifikaciji, sprejemu, odobritvi ali pristopu izjavi, da se konvencija razširi na vse ozemeljske enote ali samo na eno ali več ozemeljskih enot, in sme to izjavo kadar koli spremeniti tako, da poda drugo izjavo.
- (2) O vsaki izjavi je treba depozitarja uradno obvestiti, v njej pa morajo biti izrecno navedene ozemeljske enote, za katere se uporablja konvencija.
- (3) Če država v skladu s tem členom ne da izjave, se konvencija razširi na vse ozemeljske enote te države.

Člen 56

- (1) Vsaka država pogodbenica lahko najpozneje ob ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu ali, ko poda izjavo v smislu člena 55, izrazi pridržek iz člena 51, odstavek 2. Drugi pridržki niso dovoljeni.
- (2) Vsaka država lahko kadar koli umakne pridržek, ki ga je izrazila. Umik se sporoči depozitarju.
- (3) Pridržek preneha veljati prvi dan tretjega koledarskega meseca po uradnem obvestilu iz prejšnjega odstavka.

Člen 57

- (1) Konvencija začne veljati prvi dan meseca po izteku trimesečnega obdobja po deponiranju tretje listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi iz člena 53.
- (2) Od tedaj začne konvencija veljati:
 - a) za države, ki jo ratificirajo, sprejmejo ali odobrijo pozneje ali k njej pristopijo, prvi dan meseca po izteku trimesečnega obdobja po deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu;
 - b) za vsako državo, ki k njej pristopi, prvi dan meseca po treh mesecih po izteku šestmesečnega obdobja iz člena 54, odstavek 3;
 - c) za ozemeljsko enoto, na katero se je konvencija razširila v skladu s členom 55, prvi dan meseca po izteku trimesečnega obdobja po uradnem obvestilu iz navedenega člena.

Člen 58

- (1) Država pogodbenica konvencije jo lahko odpove z uradnim pisnim obvestilom depozitarju. Odpoved se lahko omeji na določene ozemeljske enote, za katere velja konvencija.
- (2) Odpoved začne veljati prvi dan meseca po izteku dvanajstmesečnega obdobja, potem ko je depozitar prejel uradno obvestilo. Če je v uradnem obvestilu naveden daljši rok za veljavnost odpovedi, začne odpoved veljati ob izteku tega obdobja.

Člen 59

Depozitar obvesti vse države članice Haaške konference o mednarodnem zasebnem pravu in države, ki so pristopile v skladu s členom 54, o:

- a) podpisih, ratifikacijah, sprejetjih in odobritvah iz člena 53;
- b) pristopih in ugovorih k pristopom iz člena 54;
- c) datumu začetka veljavnosti konvencije v skladu s členom 57;
- d) izjavah iz člena 32, odstavek 2, in člena 55;
- e) sporazumih iz člena 37;
- f) pridržku iz člena 51, odstavek 2, in njegovem umiku iz člena 56, odstavek 2;
- g) odpovedih iz člena 58.

V potrditev tega so podpisani, ki so bili za to pravilno pooblašeni, podpisali to konvencijo.

Sestavljeno v Haagu 13. januarja 2000 v francoskem in angleškem jeziku, pri čemer sta besedili enako verodostojni, v enem izvodu, ki se hrani v arhivu vlade Kraljevine Nizozemske, overjena kopija pa se po diplomatski poti pošlje vsaki državi, ki je članica Haaške konference o mednarodnem zasebnem pravu.